ספרי/ — אוצר החסידים — ליובאוויטש

חיבור שלישי — קובץ שלשלת האור — שער ראשון

ספר לקוטי אמרים

חלק ראשון

הנקרא בשם

ספר של בינונים

מלוקט מפי ספרים ומפי סופרים קדושי עליון נ"ע מיוסד על פסוק כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיך ובלבבך לעשותו • לבאר היטב איך הוא קרוב מאוד בדרך ארוכה וקצרה בעזה"י.

ותוקף בו אגרת התשובה מארה"ר נ"ע בדרך ארוכה וקצרה כלל כל עניני התשובה גם אגרת הקודש אשר כתב בכתב יד הקדושה ולשונו המהור.

כל אלה וצברו יחדיו חכם מלומד עיר וקדיש משפיע נחות

הוא ניחו כ"ק אדמו"ר הגדול הצאון האלקי אור עולם מופת הדור נר ישראל ותפארתו קדוש ה' סבובד מרנא ורבנא. שניאור זלמן נבנ"מ.

ועתה תבא השב הדפוצאה החדשה והמתקנת מתוך נסתר כמבואר מעלה.

יוצא לאור על ידי מערכת „אוצר החסידים"

770 איסטערן פארקוויי ברוקלין, נ. י.

עין משפט נר מצוה

ב א פיס"מ ס"ל ס"ל סי' קמ כמיב נ :

עלת נקפת כבד . כלי שהולין בו יין מן הכד והא דתמר בפרק כל כתבי (שבת דף קיט:)גבי רב יוסף מוקר שני בפרק ים הולין (נ"ב דף קנ:) גבי יוסף בן יעזר זבני בהליסר עיליתא דדעבי מפרש ר"ח דעיליתא הוא כלי כמו עלת דהכא ולא כמו שפי' בקונט' עם עלויות וגומא קאמר :

גבר פוס דין מי . פי' לכיבו תגאל תעפיזכנא תרגוס פוס גבר ופי פוס זה דין לא מי אלא מאלגו ממנו לא מתרגמינן כד מי (שמות יב) :

משיירין פיאה בקצירה ולון משיירין פיאה בגלופס. *בפרק בן עזאי תרגי משיירין פיאה במעבה קצירה ולון משיירין פיאה במעבה אלפס פירוש במעבה קצירה גרלה כדעבנתן אם לוט מעבה אבל במעבה אלפס לוט גרלה כדעבנתן אם לוט מעבה :

מט

ירשיע *ואמר ר' יוחנן מניין שבחל לו הקב"ה על אותו עון שנאמר °מחר אתה ובניך עמי עמי במרוצתי אי"ר אבא אי איבא דמשאיל להו לבני יהודה דדייקי לשני מאברין תנן או מעברין תנן אבוהו תנן או עבוהו תנן ידעי שאילינהו ואמרי ליה איבא דתני מאברין ואיבא דתני מעברין איבא דתני אבוהו ואיבא דתני עבוהו בני יהודה דייקי לישנא מאי היא דהתוא בר יהודה דאמר להו טליה יש לי למכור אמרו ליה מאי נוון טליתך אמר להו כתרדין עלי ארבה בני גליל דלא דייקי לישנא מאי היא (דתניא) דהתוא בר גלילא [דרוה קאזיל] ואמר להו אמר למאן אמר למאן אמרו ליה למירכב או רמר למישתי עמר למילבש או אימר לאיתבסאה דהויא איתתא דבעיא למימר לחברתה תאי דאולך חלבא אמרה לה שלוכתי תוכליך לביא דהויא אתתא דאתיא לקמיה דדיינא אמרה ליה מרי בירי תפלא היית לי וגנבתן מין וכדו הוות (ח) דכר שדרו לך עיליוה לא מטי כרעיך אארעא אמרתא דבי רבי כי דוה משתעיא בלשון חכמה אמרה הבי עלת נקפת בכד דאמון נישריא לקיניהון וכד דוה בעי דליתבון דוה אמרה להו יעדי בתר חברתה מינה ותתקפי עלת בכד כאילפא דאולא ביכא רבי יוסי בר אסיין כי דוה משתעיא בלשון רבמה אמר עשו לי שור במשפט בטור מסכן וכד דוה שאיל באושפיזא אמר הבי גבר פוס דין חי מה זו מיבה יש רבי אבהו כי דוה משתעי בלשון חכמה דוה אמר הבי אתרינו [י] לפרסון ארקיעו לזהבין ועשו לי שני מנירי בעלטה איכא דאמרי ויעשו לי בהן שני מנירי בעלטה אמרו ליה רבנן לרבי אבהו הצפיננו היכן רבי אלעאי צפון אמר להן עלין בנערה אחרונות אחרונות עירנית והנעירתו אמרי לה אשה ואמרי לה מסבתא אמרי ליה לרבי אלעאי הצפיננו הבין רבי אבהו [צפון] אמר להן נתייעץ במכתיר והנגיב למפיבשת *אמר רבי יהושע בן חנניה מימי לא נצתני אדם חוץ מאשה (ט) תינוק ותינוקת אשה כאי היא פעם אחת נתארחתי אצל אכסניא אחת ועשתה לי פולין ביום ראשון אכלתים ולא שיירתי מהן כלום שניה ולא שיירתי מהן כלום ביום שלישי הקרירתן במלח כיון שטעמתי משכתי ידי מהן אמרה לי רבי כפני מה אינך סועד אמרתי לה בבר סעדתי מבעוד יום אמרה לי היה לך למשוך ידיך מן הפת אמרה לי רבי שמא[ר] לא הנחת פאה בראשונים ולא כך אמרו חכמים *אין משיירין פאה באילפס אבל משיירין פאה בקערה תינוקת מאי היא פעם אחת הייתי מהלך בדרך והיתה דרך עוברת בשדה והייתי מהלך בה אמרה לי תינוקת אחת רבי לא שדה היא זו אמרתי לה לא דרך כבושה היא אמרה לי ליסטים כמותך כבשה תינוק מאי היא פעם אחת הייתי מהלך בדרך וראיתי תינוק יושב על פרשת דרכים ואמרתי לו באיזה דרך נלך לעיר אמר לי זו קצרה וארוכה וזו ארוכה וקצרה והלכתי בקצרה וארוכה כיון שהגעתי לעיר מצאתי שמקיפין אותה גנות ופרדיסין חזרתי לאחורי אמרתי לו בני הלא אמרת לי קצרה אמר לי ולא אמרתי לך ארוכה נשקתיו על ראשו ואמרתי לו אשריכם ישראל שכולכם חכמים גדולים אתם כגדולכם ועד קטנכם : רבי יוסי הגלילי הוה קא אזיל באורחא אשכחה לברוריה אמר לה באיזו דרך נלך ללוד אמרה ליה גלילי שוטה לא כך אמרו חכמים *אל תרבה שיחה עם האשה היה לך לומר באיזה ללוד ברוריה אשבתיה לההוא תלמידא דהוה קא גרים בלחישה בטשה

[ג] כמס' ר"ה פ' מנגנכ פ"ג. מטיירין פיאה בפאפס אלפס ואין מטיירין בפאפס קרירה פירוש בפאפס אלפס לוט גרלה כדעבנתן אם לוט מטיר אבל בפאפס קרירה לוט גרלה כדעבנתן אם לוט מטיר : פיאה בגינוסי רש"ל :

רש"ל

רבינו חננאל

יצנא ירשיע : פי' (מכו ע) [מכות] בית הדיינים בית הנגעים מקום המחלוקת והוא בשבת בכבוהות ע"ב [המחלוקת] נוהגין כולהן של מין צבע כלילת יו"ט בתחילן בתוכן. אמר למאן אמר למן כו'. א"ל שוטה מרש דברך לומר [חבר] למרכב או לשתות הוה לשון עולה : ואמרא הוות בגיא לפיסר לחברתה שבינתיתא אי מסי לך אלנא ואי לה שלוכתיתא איסרי לך לבא ואיתתא אחרתא אמרה לדיינקי כוראא חשלה הות לי וגנבך . אמי מרי תאי כר דוה שדרו לך עליה ולא מסי כרעיך אארעא. פי' אחיני קרה והיה לי וגנבות מסני והיה קומתה כמו קומתך . ואלו הוו מרכבין אותך עליה לא הוו מגיעין לדלך לארץ . פי' עלת נקפת בכד ליסר [כלי] שמיציאין בו היין נגיע בתחתית הכלים ולא נשאר יין בתכות כמון נשריא לקיניהון אתמרי בתר חברתא מינה. פי' ילכו התלמידים לאהליהם או תוסר מנוסת הכבית אחרת וישאלו בשבתה הין. פעמים הוה משיב להם יבנון נשריא לקיניהון כלומר ילכו לבתיהן . ושאמרם הוה אומר להם תרומי כנוסים הם אחרת ותשים (הוכא) נתכות כמצינה בלב ים . שור משמם תרגום שיר תור . ותרגום משמם דין נמצא שור משמם תרגומו תור דין. דרהיל תרגומו (מרר) [מור] מסכן . נמצא הלשון תרין . נבר תרין בתרהל . נבר תרין . חי פירוש אריה ירגא(תרגום)אריה נבר (תרגום) פי' פוס תרגום ודרין. תרגום אל תאכלו מבנו נא(חי מה) (בר חי) מרגו יש כשמשי . תחרינו (לפני חכמין) [לחכמין]. אריקיעו להבינו פי' המרינו. (הבי מחמין).[לחכמין] שיכרו אותן מלשון מחרני מספיני לרו הרבינו ליהבין. פי' אותן לחיות ליוחשות כמראה הוהב . יעשו לי בתן כ' מעמות הרם (שבו) נקראו כך קרן מגרין בלשונה הערבית אינה עת כן הלילה הוא : הצפיננו היכן ר' אלעאי מסשין בשבת פיסה. היכן ר' אלעא משון . עלין בנערה אחרונות עירנות אחרונות . יש שאומר (שמה) [שמה] שנאמר אמה אמה אחרון אחרון הבפרים כרגרשין בתלמוד [בפרק] המביא ביה"מ (דף לג) מאי דרגרת . אמר רב יהודה עירנות . אמר אביי צדד חקליותא . אחרונות והוא אשרו אחרונה סלבר נקא ראשונה ווי אמרתי סמה שמנא מסכתא סרגות כרגים כגן שרוטה קדשים וכיודא בה עירנות לומר מסנה חרגונה . אחרונות שנורה באחרית ישר : נתיעץ בשמתיי . נגא עצה בראש ישרבה והגיבו והלך לארץ הנגב אפל חבסר דרום . מסיירין פיאה כאילפא ואין מסיירין פאה בקערה . משמה היא : טרוריה (בטיגא) [בפטיגא] בהרוות תלשר דרוה אמר

[מס' ר"ה פ"ג]

הגהות הגר"א

[א] בבבא (לפחמין. רשם קו עליו ובלב לבמחין. (ובלים ברוטגלי סדר דמבאות ע"ב):[ב] שמא לא מנחת פיאה בתלמודים. ל"ל מנחת פיאה על המודים : [ג] בגנסה זו מוקפת נמנגולין :

הגהות הב"ח

(א) נמ' וכדו מתרבי מדבה: (ב) שם תוך מלמס ומקפיד ומשתר תמה מלה: (ג) רש"י ד"ה ונגנבך מין כמו מגלי ר"ל נגנבה ממני :

[נרכות יב:]

הגהות הגר"א

(ח) נמ' ולכו תלמס ד"ה ומשתר מלה: (ט) נמ' ר"ה פ"ג ונגנבך מין כמו מגלי ר"ל נגנבה ממני :

[מס' ר"ה פ"ג]

[מגילה ד.]

[נרכות ז.]

[מכות ע"ב מ"ב [נדרים כ.]

[נרכות ז.]

סדורת השים

שעמו כמו דקיע : לזהבין . נחלים לוחשות מלוחות מהב : מגידי בעלטה . תרגומלין המודיעין טוטת הלילה : בהן . על הפחמין : הלפיגו . הלגו לשון עופים הלגות ביהם (מגני לא) : לשון . הוה מתחבת דלת היו יודעים התלמידים לדיקן היה והיו שואלים ממנו : עלן בנערה אחרונות אחרונות עירנות והנעירתו . שמה הלילה בנערה אחרונות ובעבין הוא ישן : אמרי לה אשה . אחרונות בת כהן אחרונות מהה לשמה ראשונה זו אחרונה : עירנות . בעלת מן וחריפה לחדוש עד והנעירתו לא היה יכול לישן : מסכתא . אחרונות מסדר קדשים עבודת אהרן אחרונות סיים אחרת והאחיל בזו עירנות עמוקה ומאוהה ומשולרת לומדיה . נעול רשות מנעולת מתיר ע"ש שנתן רשות לסמוך ולקיחתו רבי ומתן והלאה הוא כסדר לוחות משמה ליקרא רבי מומחה לרבים והם עמה לא ישלם : והגיבו . והדרים הלך לו לדרום : למפיבשת . לפני זקני דרום שהן חכמים מאד ע"ש שהיה מפיבשת *אדם גדול קרי לרבו הבי : לא נתאי לזה . נדבריה : הקדימתו . ערבתו כמו כי אם קדמה (בראשית לג) כלומר נתמה בו מלת יותר מדאי : לתן המיירן פאה בתלמוד . כבשמעם מערה מן הלילפס לתוך הקערה לתן דרך לרגיה בתלמוד כלוס לגורה לגל כל אחד מעיה פאה בקערה ומחזירה לגמעם והוא מאכל שמם : פרשת הדרכים . דרך שרש לגמלן ולגמלן : תרוכה . שמלאיך הדרך : וקרא . שמלאיה מכוי הטיר פרי לוכנם : בטשה

רב נסים גאון

כיצד מעברין . אבוהו תנן או עבוהו תנן מאי בלאי מה שכנגד בכרוכות בפרק אלו שמטין (דף מ) ר' עקיבה אומר מטיירין אותו על עכוזו

Copyright (c) www.e-daf.com